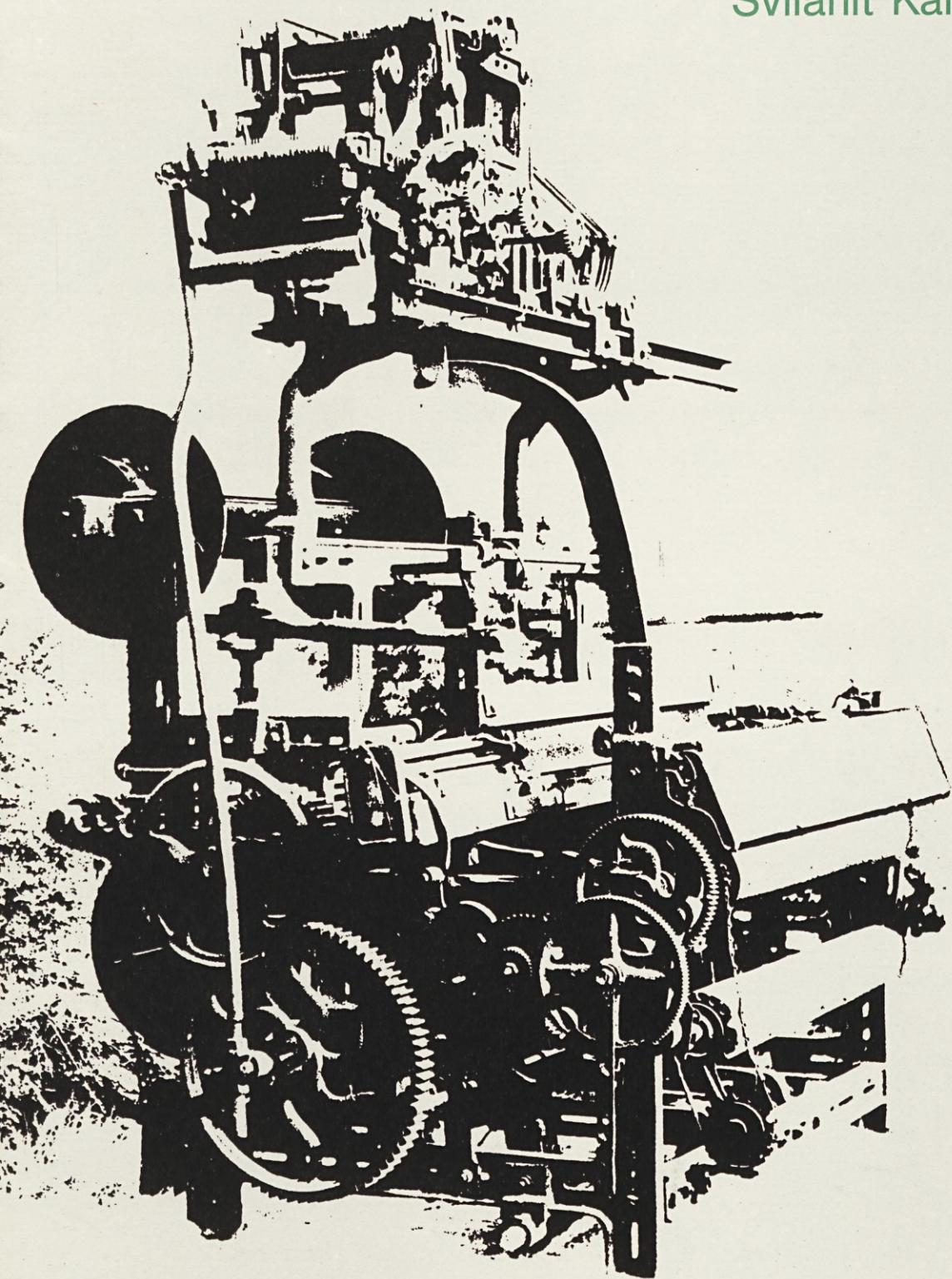

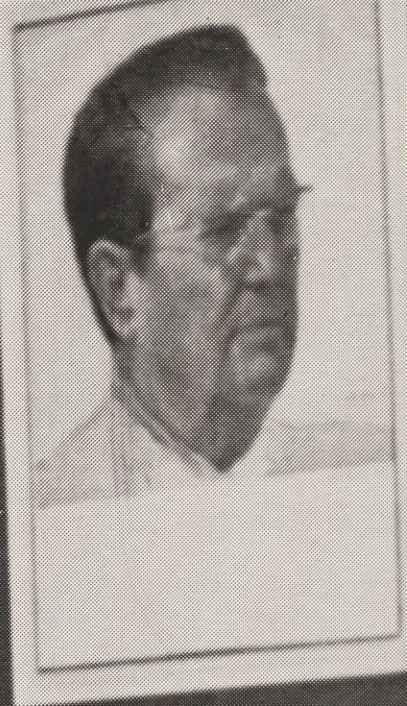
KAMNIŠKI TEKSTILEC

glasilo delovne
organizacije

Svilanit Kamnik **9-10**

*Ob tovarniškem prazniku
S pesmijo na ustih, s Titom v srcih*

Boris ZAKRAJŠEK

Dogovoru o temeljih družbenega plana na pot

Dogovor o temeljih družbenega plana občine Kamnik v letih 1981–1985 je v javni razpravi. Točneje, ta je potekala do 10. avgusta, ko naj bi vsi subjekti v javni razpravi podali svoja mnenja, stališča in spremenjevalne predloge. Tudi v naši delovni organizaciji so tekle razprave o uresničevanju nekaterih temeljnih določil, ki jih prinaša dogovor. Kljub dopustniškim dnevom, so na dogovor imeli nekatere pripombe. Pa o njih ne bomo pisali v tem članku. Naš namen je, da opozorimo na nekatere gospodarske in družbene tokove, ki morajo in bodo vplivali na družbenoekonomski razvoj občine. Sestavljalci po vsej verjetnosti niso imeli te sreče, da bi pri pisanju dogovora lahko poznali vsa temeljna gospodarska gibanja, ki bodo kreirala razvoj industrije in s tem tudi drugih vej gospodarstva. Kljub temu, planska izhodišča so vsaj v osnovah zadeta in se morajo vskladiti (v povprečju) z razvojnimi opredelitvami republike. To kar sicer lahko trdimo za dogovor, pa pri ocenah samoupravnih sporazumov družbenih in gospodarskih dejavnostih ne moremo trditi. To so še naprej zapis želja, ne pa ocena realnih razvojnih možnosti skupne porabe.

Zakaj je v tem trenutku dogovor zanimiv? Ni dolgo tega, ko so bila končana usklajevanja sprememb in dopolnitev resolucije o politiki uresničevanja družbenega plana Jugoslavije v letu 1980. Nekatere bistvene pripombe, ki jih je slovenska delegacija podala na osnutke sprememb in dopolnitev so bile upoštevane. Delegacija je prav tako z argumenti opozarjala, da je predlagana stopnja rasti DP in industrijske rasti ocenjena optimistično in je predlagala ponovno oceno nekaterih elementov, ki bodo vplivali na gibanje proizvodnje, še posebej cen, kreditov, uvoza. Vendar ZIS ni predlagal sprememb. Tako je bila sprejeta 4 % rast družbenega plana in 4,5 % industrijska proizvodnja.

Še bolj je zanimivo poročilo slovenske delegacije o svojem delu v zboru republik in pokrajin skupščine SFRJ, o poteku usklajevanja predloga sprememb in dopolnitev projekcije plačilno devizne bilance Jugoslavije za leto 1980. Ob dejstvu da država potrebuje več denarja za odplačevanje

tujih posojil, ter je izvoz nujna in edina možna usmeritev (država se je znašla v težkem zunanjelikvidnostnem položaju, dolgove odplačuje z velikimi težavami) je ZIS predlagal med drugim, da naj bi SR Slovenija v drugem polletju ustvarila sifucit, oziroma stopnjo pokritja izvoza z uvozom 108,3 %. Taka naloga republiko Slovenijo postavlja v dokaj težek ekonomski položaj. Brez dvoma je parola „izvoz, pa tudi za ceno manjše ponudbe doma“ edina možna alternativa. Za takšno usmeritev smo mi vsi, ki nam je do tega, da se devizno plačilna bilanca Jugoslavije umiri. Pripravljeni smo za to „zategniti“ tudi pasove.

Do tu vse lepo in prav. Konkretna praksa, katere priča smo danes, pa kaže še nekatere vzporedne negativne tendence, ki nimajo nič skupnega z zdravo pametjo. Kako sicer pojasniti, da na vrat na nos izvažamo surovine, ki jih naša predelovalna industrija nujno potrebuje, kako drugače tolmačiti, da namesto izvoza izdelka, v katerega je vloženo mnogo več dela, izvažamo polizdelek. Ali pojasniti v naši delovni organizaciji primer, da zaradi izvoza preje stojijo naši stroji, pod vprašaj postavljamo naš dohodek, naš izvoz.

Rekli bi nesmiselno, nevzdržno. In iščemo še vedno krivca. Nekateri vidijo razloge za takšna dejanja v slabih dohodkovnih povezavah združenega dela, drugi v administraciji, ki ob devalvaciji in gospodarskih težavah ni uspela pripraviti vzporednih primernih sistemskih ukrepov. Obojega bo nekaj res. Vendar se morajo vsi subjekti odločanja zavedati tudi tega, da delavca, ki mu je od lanskega leta padel realni OD za 8 %, ki so se mu življenjski stroški povečali v letu dni za 27,3 % (statistično!), ne zanima kdo je temu kriv... Pripravljen je na stabilizacijsko obnašanje, vendar ne zaradi nepremišljenih in nekvalitetnih sistemskih rešitev.

Zato je brezpogojno, da se odgovorni zamislijo nad težavami, ter predlagajo takšne sistemske predpise, ki bodo ob svobodnem samoupravnem dogovarjanju in sporazumevanju zagotavljali stabilnejše in boljše gospodarjenje. Nekatere organe državne uprave smo kljub počasnemu odmiranju le-teh zadržali predvsem zato, da v procesu samoupravnih odnosov odigraju koordinacijsko ter strokovno predlagalno funkcijo. Nesporno je tudi to, da jih nismo ohranili, da bi z nekaterimi nesmotrnimi administrativnimi ukrepi in družbeni reprodukciji napravili nered iz katerega se rešuje pač vsak po svojih zmožnostih.

V naslednje plansko srednjeročno obdobje stopamo torej v času zaostrenih gospodarskih gibanj, katere velja upoštevati pri planskih aktih v sredinah v katerih delamo. Spособnost vodstev družbenopolitičnih skupnosti pač ne bomo smeli meriti po tem ali je v njihovem mandatu uspela ta ali ona prnova družbenega standarda. Ocenjevati bomo morali njihovo delo prek trdnosti in uspešnosti gospodarskih subjektov. Počakati bomo morali s „pokritimi bazeni“ in usmeriti naše napore v reševanje „zgubašev“. To zaradi tistih, ki se kopljejo v lastnem znoju.

Stane ZOBVNIK

Ali, znamo varčevati?

TUDI V SVILANITU SMO PRISTOPILI
K VARČEVANJU ENERGIJE

Velik porast cen vseh vrst energije nam narekuje, da pristopimo k racionalni porabi energije. Poleg splošnega programa varčne porabe energije, ki je bil sprejet v stabilizacijskem načrtu Svilanita, smo izdelali konkretni program racionalne porabe električne energije, ki je začel veljati 1. 10. 1980 in ga vestno izvajamo. V programu so navedene konkretne naloge in njih nosilci. Razume se, da bomo v programu navedene naloge dosegli in s tem mnogo prihranili, če bomo vsi zaposleni na vseh delovnih mestih spoštovali predlagane ukrepe.

Povdariti moram, da bi bil ves trud zaman, če nebi upoštevali reda samo pol ure v enem mesecu, kajti varčevalni

načrt je izdelan tako, da zahteva zelo velik obratovalni red in praktično zelo majhno odpovedovanje porabe energije – zato se program imenuje

RACIONALNA PORABA ELEKTRIČNE ENERGIJE.

Pred redno ogrevalno sezono bomo izdelali še program racionalne porabe toplotne energije, kateri bo tudi zahteval zelo velik obratovalni red.

V dokaz, da smo resnično pristopili k varčevanju navajamo kar konkreten program, ki smo ga izdelali v enoti za vzdrževanje in energetiko.

I. Splošno o ceni električne energije

1. Na povprečno ceno električne energije porabljene v Svilaitu vplivajo štiri elementi:

- cena 1 kWh v nižji tarifi
- cena 1 kWh v višji tarifi
- cena kW maksimalne obtežbe
- cena 1 kVArh – v višji tarifi

- čas nižje tarife je od 21 do 6 ure in od 13 do 16. ure.
- čas višje tarife je od 6 do 13 ure in od 16 do 21. ure.
- Maksimalna obtežba v kW se registrira vsakih 30 minut s 16 sekundno prekinitvijo.
- Jalova energija se registrira s števci, možno pa jo je kompenzirati za kar nam dobavitelj prizna bonifikacijo.

3. Prikaz izračuna povprečne cene za 1 kWh v mesecu avgustu. ELEKTRIČNA ENERGIJA OBRAČUNANA PO NIŽJI TARIFI:

a) Delovna energija v času VT	247.912 x	0,36 =	98.968,32	din
b) Delovna energija v času NT	189.728 x	0,18 =	34.151,04	din
c) Jalova energija v času VT	72.224	KVArh		
d) Jalova energija v času NT	41.040	KVArh		
e) Maksimalna obtežba – dosežena	1.120 x	171,75 =	192.360,00	din
f) Povprečna cena – dosežena	0,71 din		325.479,36	din
g) Bonifikacija jalove energije			-2.589,58	din
			322.889,79	din
		+2 %	6.457,80	din
h) Vrednost porabljene energije			329.347,58	din

Iz zgoraj prikazanega izračuna, vidimo, da preko 50 % vrednosti porabljene energije povzroči Maksimalna obtežba v kW (1120 kW).

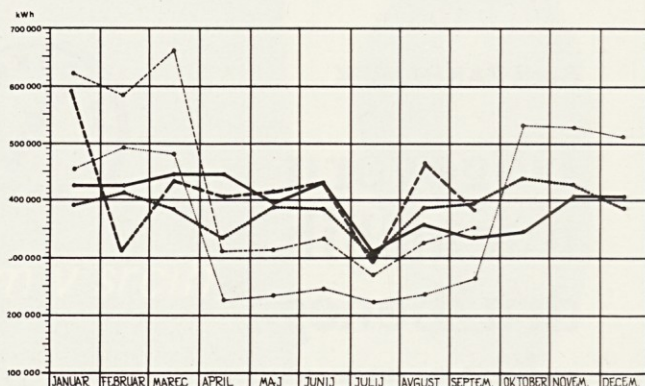
Iz priloženega diagrama je razvidno, da je vrednost porabljene električne energije znatno večja v prvih treh in zadnjih treh mesecih leta. Vzrok za tako povečano vrednost je v tem, da dobavitelj zaračunava v teh mesecih porabo električne energije po tarifi višje sezone.

II. Program racionalne porabe električne energije

Iz uvoda je razvidno, da imamo največjo možnost prihranka sredstev za električno energijo z zmanjševanjem maksimalne konice, zato predlagamo sledeče ukrepe:

- Obratovanje klimanaprav v tkalnici frotirja s polovično kapaciteto.
- Obratovanje klimanaprav v pripravljalnici tkalnice frotirja z zmanjšanim številom obratov in omejenim časom obratovanja
Obratovalni čas:
od 2,00 do 5,30 obratuje
od 9,00 do 21,00 obratuje

PRIMERJAVA PORABE, PLAN IN VREDNOST PORABLJENE ENERGIJE 1979–1980

LEGENDA:

- Plan 1980
- - - Poraba 1980
- · · Poraba 1979
- Vrednost porabljene energije 1980
- Vrednost porabljene energije 1979

- Obratovanje klimanaprav v šivalnici – omejen obratovalni čas
od 2,00 do 5,30 obratuje
od 9,00 do 21,00 obratuje
- Obratovanje klimanaprav v konfekciji – omejen obratovalni čas
od 2,00 do 5,30 obratuje
od 9,00 do 21,00 obratuje
- Obratovanje klima naprav v tkalnici svile – omejen obratovalni čas
od 2,00 do 5,30 obratuje
od 9,00 do 21,00 obratuje
- Obratovanje brzusušilnikov v barvarni – omejitev obratovalnega časa
od 5,30 do 9,00 sme obratovati samo en 250 kg
od 9,00 do 21,00 smeta obratovati samo 100 kg in en 250 kg
od 21,00 do 5,30 smejo obratovati vsi brzusušilci
- Obratovanje čistilne naprave odpadnih vod – omejitev obratovalnega časa
od 5,30 do 9,00 ne obratuje
od 9,00 do 5,30 obratuje po 1 uro in 1/2 ure ne obratuje.
- Obratovanje črpalk v vodnjakih – omejitev kapacitet
od 5,30 do 9,00 obratuje samo ena črpalka
od 9,00 do 5,30 obratuje neomejeno
- Zunanja razsvetljava – omejitev moči
od 5,30 do zdanitve – samo 1/2 luči
- Omejitev uporabe električne energije za ogrevanje poslovnih prostorov
 - Preureditev ogrevanja prostorov trgovine z električnega na toplo vodo
 - Ogrevanje vratarnice z električno energijo samo v dneh, ko kotlovnica ne obratuje
- Omejitev uporabe električne energije za pripravo tople vode – omejitev obratovalnega časa
od 5,30 do 8,00 grelci morajo biti izključeni

III. Za izvajanje ukrepov smo določili tudi nosilce nalog, ki so jih dolžni spoštovati ter o njihovem izvajanju obveščati samoupravne organe.

*Ob stabilizacijskem letu . . .
Naj odgovorni pove, koliko dinarčkov na dan se spiha
s paro, ki noč in dan uhaja nad staro barvarno.*

Magda RIBIČ

Tisoč in ena kravata

Dolga leta je bila misel o tisoč in eni kravati kot neuresničljiva želja mnogih med nami. Z gradnjo novih proizvodnih in poslovnih prostorov pa je ta želja postajala vedno bližja in realnejša. Včasih se je še malo ustavilo zaradi finančnih problemov, nazadnje pa je vendarle zaživela.

Skromen krst je vzorčna soba z malo manj kot „tisoč in eno kravato“ doživela ob času potniške konference. Prav vsi po vrsti smo navdušeni nad njenim ambientom, predvsem pa nad njeno vsebino. Kravate so sestavljene v barvne in vzorčne skladne skupine. Skupine se ločijo med seboj še po ertiklih in namembnosti. Na policah so zloženi še moški šali, metuljčki, garniture, folklorne rute in pa najnovejši artikel — otroška in ženska ruta. Trgovski potniki in kupci so navdušeni, saj imajo prvič točen pregled nad asortimanom, proizvodnjo in zalogo. Tako je poslovanje veliko lažje, bolj na-

tančno in kar je najbolj razveseljivo — prodaja je večja. Velika izbira lepih vzorcev kupce tako pritegne, da kupijo celo več, kot so predvidevali.

Nova vzorčna soba z malo manj kot „tisoč in eno kravato“ je, čeprav edina tovrstna v Jugoslaviji, dokazala upravičenost in uspešnost svojega namena.

Alenka DOPLIHAR

NAŠE PRAZNOVANJE

Mesec september vzbuja pri različnih ljudeh različne misli in asociacije — šola, ozimnica, gobarstvo, trgategv . . . Pri nas, v Svilanitu pa — praznik, jubileji, oktobrske nagrade . . .

Vse se prične s pogovori med posamezniki — entuziasti in drugimi „pomagači“, ki se vsako leto trudijo in pripravljajo, iščejo nove ideje, presenečenja . . .

Čeprav smo se že zgodaj o vsem pogovarjali, razdelili zadolžitve, nabavili pijačo (še po stari ceni), je bil ob vseh teh dodatnih dejavnostih mesec še hitreje naokoli.

Glavna novost letošnjega praznovanja je bila ta, da smo končno po mnogih letih gostovanja drugje lahko proslavili ta naš praznik doma. Tako le ni bilo toliko problemov s prevozi, če ne upoštevamo tistih malih problemov, ki jih zaslu-timo, ko med vsesplošnim veseljačenjem slišimo dialoge, kot so: „Na zdravje, ljuba, saj ti voziš! Na zdravje, dragi, TI voziš!“ . . . „Hvala, ne pijem, vozim.“ ali pa: „Samo še kozarček, saj bom vozil šele jutri.“ Tudi te skrbi so bile odveč, saj je bilo poskrbljeno za lokalne prevoze.

Mrzlične in več ali manj skrivnosotne priprave so potekale med ženskimi svetom in o tem se šepetče, vpije na ves glas, ali pa molči v garderobah, na hodnikih in v pisarnah že več tednov pred praznikom. Ali bo šivilja pravočasno sešila obleko, mi bo uspela toaleta, bom prišla pravočasno na vrsto pri frizerki? In potem še skok čez mejo, kajti samo naši mejni sosedje znajo narediti dovolj lične in mehke čevljuje, ki se podajo po nežnih stopalih brhkkih „Svilanitovk“ . . . To je skrbi čez glavo, potem pa še kup skritih želja in ugibanj: „Bo prišel?“ „Bo prišla?“

Napočil je zadnji teden v spetembu . . .

Športniki so merili svoje moči, sposobnosti in spretnosti na raznih športnih področjih in se pri tem zavedali pomena starega izreka: „Važno je sodelovati . . .“

Člani pripravljalnega odbora so izvrševali še zadnje zadolžitve in preverjali, če so morda le kaj pozabili. V kadrovski službi so s polno paro pripravljali vabila in preverjali, ali niso morda na koga pozabili, so morda kaj spregledali. Držali so se pravila, bolje povabiti dvakrat ali celo trikrat, kot pa nobenkrat.

V šivalnici so pripravljali dekoracijo in šivali zavese. Tudi naš kuhar je zaskrbljeno tekal sem in tja ter dajal še zadnja naročila in navodila ter se pripravljaj na odločilni dan, ko se bo pokazalo, ali je uspel, ali ni. Je sploh mogoče nahraniti in postreči 800 ljudi iz kuhinje s kapaciteto za 80 ljudi? Tega problema se je naš kuhar pogumno lotil. Že dan pred praznikom se je začel zbirati pri nas „z vseh vetrov“ razeni inventar, ki si ga je naš Karlo na svojo odgovornost izposodil.

Na to našo soboto so se še posebno skrbno pripravljali naši gasilci, ki letos praznujejo deseto obletnico svojega obstoja in so svoj praznik združili s tovarniškim. Pripravljali so opremo, vadili, gasili, preverjali ali naprave delujejo, vabili častne goste in kolege od blizu in daleč. Skratka opravil in zadolžitev je bilo čez glavo.

Končno je napočil težko pričakovani dan. Za nekatere se je to sobotno jutro pričel 24-urni delavnik, za druge pa dan, ko bodo prejeli priznanja za svoje vloženo delo v naši delovni organizaciji, za tretje je ta dan pomenil dan sprostivte, veselja, srečanja s kolegi ob prijetnem klepetu, glasbi in plesu.

Gasilci so nam to dopoldne prepričljivo prikazali svoje spretnosti in pripravljenost. Spričo tako dobro izurjenih treh gasilskih desetih se nimamo česa bati. Ker pa nesreča nikoli ne počiva, je bolje, da smo vedno pripravljeni. Prikazne gasilske vaje so se udeležile tudi industrijske gasilske čete iz delovnih organizacij TITAN, STOL in UTOK ter kamniški gasilski četi 1 in 2. Prikazali so nam mokro taktično vajo v primeru, da je izbruhnil požar v kotlovnici. Na tej vaji so Svilanitovi gasilci prvič uporabili nove temperks zaščitne

Že stara tradicija je, da vsako leto v počastitev tovarniškega praznika organiziramo športna tekmovanja, ki bi pokazala, kakšna je športna pripravljenost naših delavcev.

Žalostna je ugotovitev, da je bila letos zelo skromna udeležba na športnih tekmovanjih, česar do sedaj nismo bili vajeni. Panoga, ki je bila tudi edina svetla točka v tekmovanjih, je bila odbojka, kjer so nastopale tri ženske in dve moški ekipi. Po daljšem premoru se je prav pri odbojki pokazalo, da imamo v tovarni rekreativce, ki so še vedno z malo dobre volje pripravljeni sodelovati na tekmovanjih. Posebno razveseljiva je bila udeležba ženskih ekip, saj kot tovarna s pretežno ženskimi delavkami, do sedaj ni blestela s takšno udeležbo. Pohvaliti je potrebno nekatere posameznice, ki so s svojo agitacijo precej pripomogle k tako polni udeležbi na odbojškem tekmovanju.

Sami rezultati pa končno pokažejo dejansko stanje naše rekreacije v tovarni. Tekmovali smo v naslednjih panogah: streljanju, kegljanju, namiznem tenisu, odbojki in šahu.

STRELJANJE:

Ženske:

1. TRTNIK Mija	145 krogov
2. MENČAK Pavla	114 krogov
3. ŠKRABAR Marinka	110 krogov

Moški:

1. VINKOVIČ Jure	154 krogov
2. KADUNC Janez	145 krogov
3. PREGL Miha	144 krogov

NAMIZNI TENIS:

Ženske:

- OSOLIN Nina
- GAVRANOVIČ Nuša
- KLEMENC Helena

Moški:

- ŽLEBIR Franc
- KADOURA Hasib
- SELJAK Bogdan

KEGLJANJE:

Ženske:

1. ZIKA Helena	347 kegljev
2. ŽNIDAR Mari	315 kegljev
3. OSOLIN Nina	313 kegljev

Moški:

1. GORIČAN Jože	395 kegljev
2. CAFUTA Franc	370 kegljev
3. KOZOLE Stane	369 kegljev

ŠAH:

- GOLOB Jakob
- ŽLEBIR Franc
- CAFUTA Franc

ODBOJKA:

Ženske:

- TOZD FROTIR
- SKUPNE SLUŽBE
- TOZD SVILA

Moški:

- VZDRŽEVANJE IN ENERGETIKA
- SKUPNE SLUŽBE

Franc NOVAK

Veseli godbeniki, ki so nam vso noč pridno igrali, so imeli na poti domov srečo v nesreči, razbili so nekaj pločevine, sami pa so se celi vrnili na svoje domove.

obleke. Z njimi se lahko podajo prav v žarišče požara in tam ukrepajo.

Po uspelem gasilskem nastopu so si lahko domači in tuji gledalci ogledali zanimivo likovno razstavo v prostorih naše družbene prehrane. Tisti, ki ga zanimajo stroji in njih delovanje, je imel ta dan prost dostop do vseh obratov naše delovne organizacije in si je lahko pod strokovnim vodstvom ogledal proizvodni proces.

Svečani del dneva se je pričel ob 18. uri s slavnostno sejo delavskega sveta delovne organizacije v kamniški športni dvorani. Tovariš predsednik delavskega sveta je v svojem govoru poudaril, da je pomemben doprinos vsakega posameznika na poti proti postavljenim ciljem, ki so novi družbeni odnosi, ko bomo dejansko sami delavci odločali o delu in rezultatih dela. Kajti smo v obdobju velikih naporov za stabilnejše gospodarstvo in zavedamo se težav, ki nas čakajo na naši poti k zdravim in trdnjšim temeljem in smo nanje tudi pripravljeni. Na koncu je tovariš predsednik še izrazil upanje, da so trenutni proizvodni zastoji le začasna slabost gospodarske

Priprave na praznik tovarne so bile „mrzlične“ na vseh področjih. Najbolj vneti so se privajali na žlahtno kapljico že nekaj dni pred praznikom, s katero so si postregli po skrivnostnem kanalu iz skladišča. Ko je bila njihova nadvse uspešna akcija zaključena, so zadevo prevzeli v roke vratarji, a žal prepozno.

Še ena „akcija“, ki je uspela!

politike in da bomo zastavljene cilje uspeli kljub temu urediti. Svoj govor je tovariš predsednik zaključil s čestitkami naši delovni organizaciji za praznik in ob 30. obletnici samoupravljanja. Iskreno je čestital tudi našim gasilcem za dosežke v njihovem desetletnem delovanju.

Tovariš Tajč je nato orisal razvojno pot naših gasilcev od skromnih začetkov do današnjih uspehov, ko so bili odlikovani z republiškim priznanjem in ženska desetina s srebrnimi značkami. Tovarišu Kondi, ki je bil pobudnik našega gasilskega društva je tov Tajč izročil priznanje v znak hvaležnosti za njegovo požrtvovalno delo na področju industrijskega gasilstva.

Učenci Osnovne šole Mekinje so nas tudi letos razveselili s prisrčnim kulturnim programom in s čestitko za naš praznik.

Z veseljem smo na odru ponovno pozdravili naše pevce, ki so se resnično potrudili in pripravili niz lepih pesmi in jih tudi z občutkom zapeli.

Najbolj slavnosten del praznovanja je podelitev oktobrskih in jubilejnih nagrad. Z njimi se želimo nekoliko oddolžiti in pa izraziti priznanje tistim sodelavcem, ki so s svojim izrednim doprinosom ali z deset in večletnim delom pomagali ustvariti to našo delovno organizacijo, na katero smo lahko vsi ponosni.

Tako so se letos zvrstili pred nami tile oktobrski nagrajenci: tovariš Boris ZAKRAJŠEK, ki je dobil nagrado za prizadevanje pri izvajanju delovnih nalog kot predsednik gradbenega odbora in tudi za prizadevnost na svojem delovnem mestu ter za aktivnost na družbenopolitičnem področju.

Tovarišica Anka HUBAD je prejela nagrado za prizadevanje na področju strokovnega dela in za aktivnosti na področju samoupravljanja ter delegatskega sistema.

„Čistilna ekipa“ ni imela lahkega dela. Nekateri kottički so spominjali na vse kaj drugega kot pa na „svečano sejo delavskega sveta in zabavo s plesom“, kakor smo to naše praznovanje prijavili pri Oddelku za notranje zadeve Kamnik.

Tovarišu Vinku ROZMANIČ smo se poizkusili oddolžiti z oktobrsko nagrado za dosežene uspehe pri razvijanju in krepitvi samoupravnih odnosov.

Čestitali smo tudi vsem oktobrskim nagrajencem iz DE in služb.

Vrsti jubilarantov so predsedniki delavskih svetov izročili še jubilejne nagrade.

Vsem se za njihov doprinos v času dolgoletnega delovanja v naši delovni organizaciji iskreno zahvaljujemo in jim čestitamo za izredne dosežke.

Naš kuhar se je zamislil ob preštevanju inventarja. Ne zdimo se mu niti preveč nerodni, saj smo v celi noči pobili komaj 100 kozarcev. S priborom pa se je oskrbelo precej gospodinjstev, saj je zjutraj manjkalo 37 kompletov. To pomeni, da ima 6 gospodinjstev nove pribore za šest oseb.

Aperitiv je vzpodbudil vse, k veselemu razpoloženju in tako je slavnostni del prireditve prešel v veselo praznovanje in ob veseli glasbi smo se urno zavrteli. Veselega razpoloženja niso skalile zakasnitve pri delitvi hrane in pijače.

Noč je hitro minila, odšli smo na vse strani in izginjali v jutranji megli nekateri utrujeni in zaspani, drugi pa še kar divjaško razposajeni.

Nekateri posamezniki so ostali brez večerje nekoliko po svoji krivdi, ker so predolgo odlašali z oddajo blokov, precej pa tudi po krivdi usmiljenja vrednih mladih natakarjev, ki so se v naši veseli družbi zaradi pomanjkanja izkušenj težko znašli. Tisti, ki si torej niso znali „priboriti“ prigrizka, naj ta pripetljaj sprejmejo kot skrb za vitko linijo. Saj je večerni obrok smrtni sovražnik ponekod tako cenjene vitkosti. Seveda pa bi naš kuhar laže nasitil vse, če se nebi nekateri naši sodelavci pretirano založili z boni in prišli na prireditev tudi s sedmimi boni v žepu. Ti so nekaj dni pred praznikom organizirali prave „zbiralne akcije“ za bloke.

V baru so se v soju intimne razsvetljave potili člani DIT-a, ki so z veselim nasmehom hitro postregli vsakemu gostu in tako ustvarili veselo razpoloženje.

Na plesišču, ki je bilo vedno polno, je bilo prav veselo posebno takrat, ko je bila na vrsti družabna igra. Ples z jabolkom zahteva kar precej spretnosti.

Člani DIT-a so z zadovoljstvom preštevali izkupiček in se veselili izleta, ki si ga bodo s tem denarjem lahko privoščili. Ob ugodnem rezultatu so laže pozabili na boleče in otekle noge.

Tako je bilo to težkopričakovano praznovanje za nami, ostali bodo spomini, sledile bodo kritike, pohvale, odobravanje, natolcevanje . . .

KONEC DOBER – VSE DOBRO

Raznih pomanjkljivosti in napak, s katerimi smo se srečali, drugo leto ne bomo več naredili (ampak se bodo našle spet kakšne nove). V glavnem se te hitro pozabijo, v spominu pa ostanejo prijetna doživetja.

Zato bomo še praznovali in se naslednje leto spet z veseljem lotili priprav za praznik, opremljeni z novimi izkušnjami, boljšimi možnostmi, novimi idejami.

Ker ni naš običaj, da hodimo na svečane seje delavskih svetov s polivinilastimi vrečkami, so zato nekateri prišli kasneje.

Kako koristne pa so polivinilaste vrečke, smo tudi spoznali na našem prazničnem večeru. Poleg plesnih potrebščin, lahko odneseš v njej še: svinjski kotlet, roastbeef, francosko solato (za katero prihodnje leto prinesite jogurtov kozarček) in še liter vina za povrhu.

Jože ZVER

Razstavni prostor za kulisami

Pisati o pomenu dobro vpeljanega in s tem znanega sejma je lahka naloga, če se oklepamo vrednotenja pomena samo po finančni strani in primerjamo samo stroške in promet, ki smo ga dosegli v času razstavljanja. Precej težja naloga pa je ovrednotiti širši pomen prisotnosti posameznega proizvajalca na takem sejmu, saj se nam efekt rednega predstavljanja izdelkov in novosti pokaže šele po daljšem časovnem razdobju.

Svilanit redno sodeluje vsako leto na nekaj takšnih predstavitev, ki so za nas različnega pomena: nekatere so komercialno zelo pomembne, druge zopet zahtevajo prisotnost zaradi širokega informativnega značaja. Tako redno razstavljamo naše izdelke na sejmu mode v Ljubljani, prisotni smo na beograjskem sejmu „Moda v svetu“, naše izdelke pa si ogledujejo tudi v Sarajevu na sejmu „Cvijeće – moda – ljepota“, v Skopju in seveda na spomladanskem in jesenskem zagrebškem velesejmu. Poleg teh večjih prezentacij naših izdelkov pripravljamo glede na potrebno prisotnost tudi manjše razstave v okviru akcij hotelirstva, zdravstva ali pa sodelujemo na modnih revijah, ki so za nas zanimive. To naj bi bil kratek pregled našega večjega dela propagandno – informativne dejavnosti v jugoslovanskem prostoru.

Vsaka od zgoraj navedenih demonstracij ima svoje karakteristike, pomen in značaj, vendar bi danes vzel pod daljnogled letošnji „Jesenski mednarodni velesejem“ v Zagrebu. Če začnem z lažjim delom ocenjevanja, nam je letošnja jesen v Zagrebu prinesla preko 802 milijona prometa (starih dinarjev seveda), s tem da so bili stroški razstavljanja približno 0,5 %, te vsote. Podrobnejše specifikiranje stroškov verjetno tu ni pomembno, ko ocenjujemo globalno, zanimiva pa je razdelitev ustvarjenega prometa po blagovnih skupinah: brisač je bilo prodanih za 4.343.000 din, konfekcije za 2.104.000 in izdelkov TOZD-a Svile za 1.576.000 din.

Največ izdelkov je bilo prodanih za področje Hrvatske, BiH in Črne gore, velik promet pa smo naredili tudi s kupci iz Makedonije in Kosova, kar je posebej zanimivo in potrebno premisleka.

Da bi lažje ocenili tisti drugi, širši pomen naše prisotnosti na sejmu, si v grobem oglejmo povprečen sejmski dan na „štantu“, kot radi pravimo zakulisnemu delu razstavnega

prostora. Tu sklepamo vse posle, izmenjujemo poslovne informacije, vzdržujemo čimboljše odnose z obstoječimi kupci in vzpostavljamo stike z novimi interesenti, razlagamo vzroke neizdobav in iščemo nove oblike sodelovanja. Še in še bi lahko naštevali podobne dogovore, dialoge in dejanja pa jih nikoli ne bi izčrpali. Dinamika komercialnega poslovanja nam prinaša vsak dan kaj novega: sedaj ni „robe“ pa zardavamo ob očitkih neizdobav, razlagamo vzroke, prodajamo naše probleme, rešujemo solidnost firme na tak ali drugačen način, jutri bomo zopet v skrbeh zaradi visokih zalog prepričevali kupce o taki in drugačni prednosti naših izdelkov, trkali na njihovo zvestobo Svilanitu, naše dobro dosedanje sodelovanje itd., itd.

Če zapustimo sedaj komercialni del delovnega časa sejemskega dneva, nam ostane še informativni del predvsem za naše končne potrošnike. Vsi smo včasih samo opazovalci in končni potrošniki. Tako se tudi obnašamo in to pomeni, da nas ob ogledovanju in kasnejšemu nakupu pritegnejo lepe, skladne, funkcionalne stvari, pozornost nam vzbudijo novosti – v tekstilu predvsem modne, ne zanemarjamo pa seveda cen, informiranje o načinu vzdrževanja itd. Za odgovore na vsa taka in podobna vprašanja si morajo naši predstavniki, ki so prisotni na „štantu“, vedno najti čas. Toliko bolj zato, ker vemo, kako majhen del denarja namenjamo za reklamiranje in informiranje končnih uporabnikov o naših izdelkih preko sredstev javnega obveščanja ali drugih medijev širokega propagandnega repertoarja. Govorim seveda o majhnih sredstvih v primerjavi z ostalimi podobnimi proizvajalci v tekstilni panogi industrije.

Če potegnem sedaj črto po nešteti dejavnosti na povprečnem sejmskem dnevu, lahko po grobem pregledu dobimo že tudi globalno oceno širine pomena našega sodelovanja ne samo na zagrebškem sejmu ampak tudi na drugih podobnih prireditvah: široka in kvalitetna predstavitev našega proizvodnega asortimana, seznanjanje kupcev in končnih potrošnikov o novostih oz. novih kvalitetah naših izdelkov – to pomeni da smo tu prisotni na jugoslovanskem tržišču, da kupci lahko presodijo kvaliteto naše ponudbe in nam jo potrdijo z naročili. To pomeni, da lahko zaradi rednega potrjevanja in dviga kvalitete naših izdelkov računajo na nas tudi v prihodnosti in da lahko možne nesporazume odpravijo v odkritem dialogu z nami. Razstavni prostor z izdelki in pripombe ter možna priznanja so barometer, ki nam z določeno objektivnostjo pokaže tudi oceno naše kreativnosti, pravilne usmerjenosti in usklajenosti s trenutnimi tržnimi potrebami oz. okusom, čeprav ga ravno s takimi predstavitvami skušamo soblikovati. To pomeni tudi, da smo del našega plansko – tržnega mehanizma, in da skušamo povratne informacije uporabiti v naslednjem obdobju in se ponovno izpostaviti oceni.

To pomeni tudi, da v takem sestavku ni možno oceniti vseh tistih sekundarnih pozitivnih efektov, ki jih lahko doseže DO z redno prisotnostjo na zagrebškem velesejmu in na vseh ostalih podobnih predstavitev.

Marinka GOMIRŠEK

Tisoč delavcev – sodelavcev

Znak, ki smo ga objavili, predstavlja simbol akcije slovenskih sindikatov „Tisoč delavcev – sodelavcev“. V začetku maja se je namreč pričela ta akcija z namenom, da v organizacijah združenega dela in drugih organiziranih skupnostih pritegne k obveščanju nove sodelavce. Ti

bi s problemi iz svojih sredin in z vprašanji na posredovane informacije vestno, stvarno in odgovorno posegali v izboljšanje na tem področju.

Slovenski sindikati težijo za tem, da bi delavci poleg svojega dela s pisanjem posegli v družbeno dogajanje. Z akcijo je potrebno doseči, da bi javno utemeljevali stališča in mnenja o ožjih in širših delovnih in družbenih problemih. Naši delavci imajo dovolj vprašanj, vendar jih obdrže zase ali morda v najožjem krogu. Z njihovo rešitvijo bi se na mnogih mestih pojavil napredek. Ljudi zanimajo organizacijske, kadrovske, družbene in tehnološke zadeve in medsebojni odnosi, vendar

z vprašanji neradi pridejo na dan. Povsem odvečen je strah, kaj bodo drugi rekli! Postavljene probleme bi morali reševati realno, dobronamerno in v želji, da stanje izboljšamo.

Mogoče se marsikdo boji, da ne bi znal prav in dobro napisati. Naloga uredniškega odbora je, da vsakemu pomaga z nasvetom, mu sestavek jezikovno popravi, ali pa mu predlagano tudi napiše. Pričakujemo vaši pripravljenost za sodelovanje — zavedati se moramo, da je uspeh akcije odvisen od nas samih. S pisanjem o aktualnih temah bomo veliko prispevali k boljši obveščenosti vseh članov kolektiva.

Boža ČASL

Ivanovi konjički

GOBELINI, HARMONIKA, ŠAH . . .

Nedelja je bila, ura, ki je bolj primerna za kosilo kot za intervju. Prišla sem z namenom, da napišem nekaj o Jagodici Ivanu in njegovih gobelinah.

Povabi me v dnevno sobo in takoj postreže s pijačo, ker je bila ravno „žegnanska“ tudi s krofi in sedaj ne verjamem več v mnoge vice o skoposti Podgorcev. Ni mi treba povedati, zakaj sem prišla, ker sva se že pred časom domenila za ta obisk.

Ivan takoj začne pripovedovati o svojih konjičkih in kar v eni sapi mi jih našteje. Moj namen je bil pisati o vezenju gobelinov, sedaj pa mi našteva še igranje na harmoniko, šahiranje, nabiranje gob, kmetovanje na mamini kmetiji, v kotu dnevne sobe stoje električne orgle in kot v potrditev, da niso samo za okras, takoj zaigra nanje znano melodijo. Potem prisede tudi žena in izda Ivanovo skrito željo o dirkalnem konju in sam pristavi, da ga bo tudi imel.

Po tem naštevanju se nekoliko zmedem in kar ne vem o čem naj sedaj pišem. Ozrem se po dnevni sobi, ki je polna gobelinov in mu postavim prvo vprašanje.

Kdaj in zakaj si začel veziti gobeline?

Pred nekako štirimi leti je žena kupila prvega in sem poskusil. Kar dobro mi je šlo od rok in danes imam že kar lepo zbirko. Vselili smo se v novo hišo, stene so bile prazne in dejal sem si, da jih napolnim z gobelini, kar je boljše kot da bi se v hiši nabiral kakšen kič. Gobelini so res prava vrednost, ob vezenju pa se tudi sprostiš in zapolniš prosti čas. Vsem, ki ne vedo kaj delati v prostem času, priporočam, naj se lotijo vezenja gobelinov.

S pogledom preletim slike, vsaka ima bogat okvir. Tu je izvezeno poljsko cvetje, tam lepa pokrajina, konji, otroške podobe, tihožitje, na vidnem mestu dekle z rožami, za katero pravi, da mu je najbolj pri srcu. Trenutno ima v delu motiv s cvetjem, ki sicer ni velikega formata, je pa tako drobnega vboda, da je moral nitko preploviti.

Kdaj vezeš?

V glavnem vezem zvečer, nemalokrat pa se zavleče tudi v zgodnje jutranje ure, ker me tako pritegne, da ne morem nehati. Ob tem se oglasi žena in se pritoži, da je zaradi tega

kar malo prikrajšana, najbolj pa jo jezi to, ko pride zvečer iz službe in najde nepospravljeno stanovanje, mož pa sedi pri gobelinu. Tudi na dopustu sem imel sabo gobelin in kadar nisem imel kaj drugega početi, sem ga vzel v roke.

Ivan obrne pogovor na muziko.

Bilo mi je 10 let, ko mi je oče dejal, da ne bom nikoli znal igrati, toda jaz sem bil trmast in sem vsako vižo, ki mi je bila všeč, vadil toliko časa, da sem jo znal zaigrati na harmoniko. Z voljo se marsikaj doseže in to velja tudi v glasbi.

Verjamem mu, ker že dolgo ne igra več samo sebi za zabavo, ampak ga vabijo na „ohceti“ in druge zabavne prireditve, kjer igra, poje in pripoveduje šale.

Spet poskušam navezati pogovor na gobeline.

Kaj imaš v načrtu?

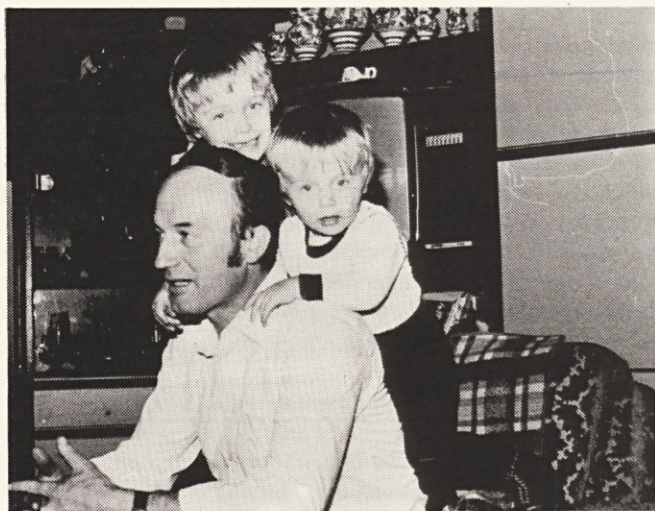
Moja velika želja je, da bi naredil „zadnjo večerjo“. Tak gobelin sem videl na razstavi v Portorožu, kjer je bil ocenjen na šest starih milijonov. To je zahtevno delo in dolgotrajno, saj je dolžina gobelina 2 metra, toda zagotovo se ga bom lotil. Mogoče bom kdaj katerega napravil tudi za prodajo.

Ivan, imaš kar precej konjičkov, kako bi jih razvrstil?

Najbolj se navdušujem za šah, edina težava pri tem je, da me mora žena voziti na turnirje, ker nimam voznškega izpita. (Žena pravi, da ga tudi ne bo nikoli imela, ker nima veselja do tega.) Potem je igranje, ki mi je v veselje, ne tajim pa, da igram v komercialne namene. Izdelava gobelinov mi popestri večerne ure, obenem pa z njimi polepšam stene v stanovanju. Kmetovanje že ni več pravi hobi, ampak je potreba, kajti na kmetiji je mama, ki je stara že 82 let in sama ne zmore več vsega dela.

Še vedno je treba kaj narediti pri hiši in trenutno imam v načrtu ureditev kmečke sobe v pritličju.

Ves čas najinega pogovora se okrog njega vrtita tudi dva živahna otroka, Damjana 6 let in pol, ter Janez 2 leti, s katerima pa je tudi dovolj dela. Toda Ivan ni človek, ki bi se pritoževal. Vse jemlje z vesele strani in sam pravi, da tudi spore

z ženo rešuje tako, da vzame v roko harmoniko in ji eno zaigra, ravno takrat ko je žena najglasnejša.

Prijetno je bilo klepetati z Ivanom in za konec je na njihovi harmoniki tudi nam urezal eno poskočno.

Ko sem se vračala domov, sem preišljevala, če je kakšna povezava med Ivanovimi hobiji in delom, ki ga opravlja. Mislim, da sem jo našla: gobelini mu gredo dobro, kajti iglo zna spretno sukati, saj je izučen krojač, pri igranju na harmoniko in orgle uporablja tipke, tako kot tudi v službi, kjer je prebijalec kart v obratu TOZD Svila.

Jožica JEGLIČ

Na karavani prijateljstva

Slavonska Požega je bila v času od 18. do 20. septembra 1980 gostitelj trinajstega srečanja delavske solidarnosti. Tako smo se v tem mestu, v središču Slavonije, zbrali udeleženci iz vseh republik in pokrajin, iz naslednjih občin: Gornji Milanovac, Kotor, Peč, Strumica, Travnik, Zrenjanin, Slavonsna Požega in predstavniki Kamniške občine, ki so prišli iz DO in družbenih organizacij občinskega sindikalnega sveta.

Ob prihodu v mesto so nas nad vse prisrčno pozdravili in sprejeli predstavniki družbenopolitičnih organizacij, pionirji, mladina in občani občine Slavonska Požega. Ob 17. uri smo se udeležili svečanega mitinga in kulturnega programa, ki so ga pripravili občani Slavonske Požege. Na tem mitingu nas je predsednik občinske skupščine gostiteljice spomnil na značilnosti te karavane prijateljstva z izrecnim poudarkom, da so taka srečanja nadvse potrebna in koristna za nadaljnji razvoj bratstva in enotnosti narodov in narodnosti Jugoslavije. Le tako bomo nadaljevali Titovo delo in hodili po začrtani poti bratstva in enotnosti naših narodov.

Mitinga se je udeležil tudi predsednik hrvaškega sindikalnega sveta, ki je poudaril, da praznujemo trinajsto srečanje prijateljstva v letu, ko slavimo 30-letnico samoupravljanja, 60-letnico sindikata, 35 let svobode, žal brez maršala

Tita, s smrtjo katerega smo izgubili največjega prijatelja, učitelja in voditelja, vendar se zavedamo, da Tito živi, ker Tito smo mi vsi.

V imenu „Karavane 80“ se je zahvalil gostiteljem za tako prisrčen sprejem predstavnik občine Kotor, ki je ob tej priliki izrekel veliko zadovoljstvo nad pobratenjem posameznih občin, kar se je najbolj videlo ob potresu v Črni gori, v katerem je bil močno prizadet sam Kotor in so prav njemu pobratena mesta prva dala pomoč.

Sklepno prireditev na mitingu so priredili pevci, pionirji in recitatorji.

Naslednji dan je karavana prijateljstva položila venec k spomeniku „zmagi revolucije naroda Slavonije – Kamenska“. V popoldanskih urah smo obiskali nekaj delovnih organizacij, v katerih smo se pogovarjali o problemih in uspehih, ki jih te dosegajo v gospodarstvu.

Ob 20. uri pa je bil tovariški večer v domu Jugoslovanske ljudske armade.

Zadnji dan obiska smo izkoristili za ogled mesta in njegovih značilnosti. Resnično je Slavonska Požega stara 752 let (dve leti starejša od mesta Kamnik), kar se vidi v strukturalni zgradbi mesta.

Ob 13. uri so nas avtobusi odpeljali v bližnjo vas Velika na partizansko kosilo, kjer smo poskusili pravi partizanski pasulj. Popoldne smo tako preživeli dobre volje ob pesmi in kolu. Toda približal se je čas vrnitve in podali smo se na svoje domove, na svoja delovna mesta. Poslovili pa smo se z občutkom, da smo še bogatejši za spoznanja in uspehe in da se na takih srečanjih utrjuje bratstvo in enotnost in prijateljstvo med nami.

Tovariš Janez Brlogar se je zahvalil gostiteljem za nadvse prijetno bivanje med njimi, navzoče pa povabil na ponovno srečanje, ki bo prihodnje leto v Kotorju, kjer bomo slavili 14. srečanje karavane prijateljstva 1981.

Alojz JERMAN

Srečanje

Kakor vsako leto, so se tudi v letošnjem letu zbrali upokojeni člani naše delovne organizacije, da skupaj preživijo dan in obudijo spomine na tisti čas, ko so složno premagovali napore pri izvrševanju svojih delovnih nalog. Izbrali smo si pot proti Kumrovcu, rojstni vasi našega maršala Tita. Vreme nam ni bilo najbolj naklonjeno, vendar ni skalilo dobre volje udeležencev izleta. Tovarišica Danica je lepo opisovala zanimivosti, ki so se ponujale ob poti skozi zeleno gričevje Dolenjske proti Novemu mestu in Kostanjevici. Prvi postanek smo imeli v Kostanjevici na Krki, kjer smo si po kratkem okrepčilu ogledali kostanjeviško Forma VIVO. Skozi urejeno galerijo nas je popeljal vodič, ki smo ga zaprosili za razlago zgodovinskih in kulturnih značilnosti Forme Vive. Ogledali smo si zbrana dela naših umetnikov Božidarja Jakca in Toneta Kralja ter slike starih francoskih mojstrov iz 15. in 16. stoletja, ki so prenešene iz samostana Pleterje.

Pot nas je nadalje vodila na Bizeljsko v znan vinorodni kraj. Pri kosilu se je razvila živahna debata o delu in napred-

ku Svilanita. Razpoloženje je bilo tako veselo, da so se nekateri celo zavrteli ob zvokih domače glasbe.

Dan se je nagibal proti večeru, ko smo prispeli v Kumrovec, kjer smo si ogledali film Tito v Koreji.

Tako je minil dan izleta z željami, da se drugo leto spet srečamo v najmanj takšnem številu.

Salem BEGANVIČ
Ivana SKAMEN

Od Sarajeva do Dubrovnika

Društvo inženirjev in tehnikov tekstilcev Kamnik se je pred dnevi odpravilo na 3-dnevno strokovno ekskurzijo v Sarajevo in Mostar. Da bi koristno združili s prijetnim smo si za zaključek ogledali še znamenito zapuščino Dubrovnika.

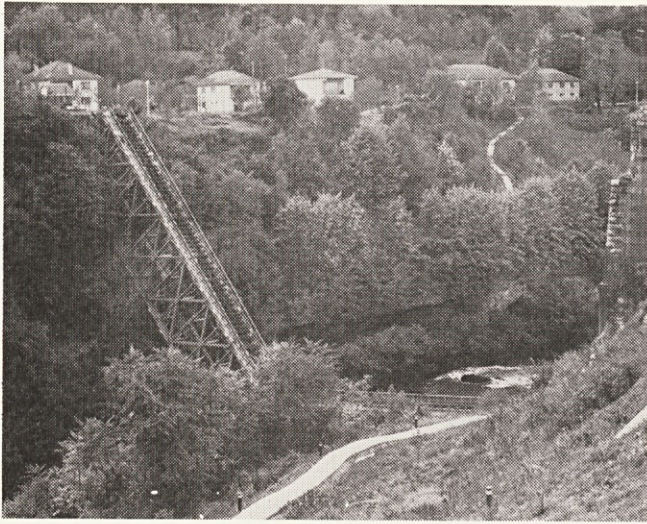
Po dolgi poti do Sarajeva, kamor nas je popeljal vlak, smo si že prvo dopoldne v Sarajevu ogledali znano tovarno – Tkalnico „čilimov“ Sarajevo. Ta 101 leto stara tovarna je vzbudila veliko zanimanje vseh udeležencev ekskurzije. Po prihodu v tovarno nas je pričakalo vodstvo kolektiva. Med eno in polurnim pogovorom smo spoznali življenje in delo tega kolektiva, predstavili pa smo jim tudi našo delovno organizacijo in društvo DITT Kamnik. Zanimiva debata o težavah in problemih ter uspehih ene in druge delovne organizacije in nasplošno tekstilne industrije nam je poživila duha in kar nismo znali končati pogovora. Seveda smo si to zanimivo tovarno tudi pogloblje ogledali, predvsem pa nas je zanimala specifična tehnologija izdelave preprog, ki je v Sloveniji ni in poteka na posebnih tkalskih strojih, prirejenih za tkanje preprog. Poleg klasičnih preprog različnih kvalitete (število vozlov na kvadratni centimeter), smo si ogledali še proizvodnjo taftinga in velveta. Izdelki te tovarne se zelo uspešno plasirajo na zunanjem tržišču (zahodu, vzhodu, skandinavskih deželah, deželah v razvoju, ZDA), seveda pa največji del proizvodov ostane na domačem tržišču.

Ko smo se zahvalili prijaznim gostiteljem za zanimiv ogled, smo se po slabem, deževnem vremenu iz Ilidže napotili v Sarajevo. Seveda pa Sarajeva nismo mogli zapustiti, ne da bi si ogledali njegove kulturne dediščine. Principov most, kjer je Gavrilo Princip 28. junija 1914 ubil avstrijskega nadvojvodo Ferdinanda, nas je še posebno zanimal, saj nam je poznano, da je bil to povod za pričetek prve svetovne vojne. Ob mostu stoji muzej revolucionarne organizacije Mlada Bosna, katere član je bil tudi Gavrilo Princip. Ogled znamenitosti smo zaključili z Begovo džamijo in Baščaršijo, kjer so nam iz ljubkih malih trgovnic ponujali nešteto bakrenih obrtniških izdelkov.

Da bi je ne pozabili, smo si za slovo od Sarajeva v kavarnici privoščili pravo turško kavo, servirano v džezvi z značilno skodelico fildžan.

Polni vtisov smo se naslednji dan odpravili iz Sarajeva po dolini Neretve proti Mostarju. Čudovit kanjon, ki nas je obdajal, nam je vzbujal občutek strahospoštovanja. V Jablanici smo si ogledali enega največjih spomenikov narodnoosvobodilne vojne. Spominska ploščad, večni ogenj, podrti most in muzej so nas za hip povedli v strahovite čase četrte sovražne ofenzive, ko je naš legendarni vodja tovariš Tito s svojimi hrabrimi borci uspel prevarati in premagati veliko močnejšega sovražnika. Z ranjenci jim je uspelo prestopiti na levi breg Neretve in goreči od te zmage so uspeli razbiti sovražno četniško vojsko Draže Mihajlovića, ki si do konca vojne ni več opomogla.

Čas nas je preganjal in posloviti smo se morali od pomnika revolucije. Pozno dopoldan smo prispeli v Čitluk, novo mesto, ki leži na vzpetini dvajsetih kilometrov od Mostarja. Sredi te višave stoji nekaj novo zgrajenih tovarn, med njimi tudi tovarna Frotea, najnovejša in najmlajša, ki smo si jo pogloblje ogledali. Tovarna obratuje šele nekaj mesecev, a ponaša se z najnovejšimi stroji, ki obstojajo v tekstilni tehnologiji frotirja. Misli ob ogledu na vse to so se nam spreminjale v želje, da bi tudi pri nas, v Svilanitu imeli takšno. Statve Saurer Fery-Matic in avtomati za robljenje širine in dolžine

so predvsem vzbujali našo pozornost. A tu smo tudi spoznali, da za dobro poslovanje ni dovolj samo odlična strojna oprema. Tradicija in izkušnje so tudi tiste, ki mariskdaj ob zastareli strojni opremi pripomorejo h kvalitetni ponudbi na tržišču. V tej mladi delovni organizaciji se srečujejo s številnimi problemi, kot so strokovni kader, nezaključena tehnologija (nimajo barvarne in oplemenitilnice, težki klimatski pogoji) in drugimi težavami.

Po izmenjavi izkušenj, čeprav je bila ta bolj enostranska in po izdatnem okrepcilu smo nadaljevali naše potovanje proti Mostarju. Tam smo si ogledali znameniti spomenik padlim žrtvam Mostarja, ki je enkrat s svojo arhitektonsko gradnjo. Od spomenika nas je zaneslo še do znamenitega mostu, po katerem se Mostar imenuje. Da bi grozljiv pogled v globino popolnoma doživeli, smo zbrali od vsakega udeleženca ekskurzije starega tisočaka, za katere nam je domačin skočil 38 metrov globoko v Neretvo. Še kratek skok v obrtniško uličico, ki se vije za mostom, v kateri smo zbirki spominkov dodali nekaj novih, se okrepili z močno kavo, in že nas je avtobus popeljal proti Dubrovniku. Navdušilo nas je novo hotelsko naselje Babin Kuk, zelo zadovoljni pa smo bili tudi z dobro pripravljeno večerjo, ki nas je čakala, ko smo se osvežili po celodnevnih naporih. Ker je bil to naš zadnji skupni večer, smo premagali spanec in utrujenost in se v hudem nalu in jugu odpravili raziskovat in preverjat bogato hotelsko ponudbo za zabavo.

Nedeljsko jutro nas je zopet razočaralo, saj slabo vreme ni poenajalo. Nasprotno, dež in jugo sta še bolj neusmiljeno bila po nas in nas tako oropala za užitke ogleda trdnjave Lovrijenac, ki se mogočna bohota na živi skali in se v njej vsako leto odigra svetovno znana drama Williama Shakespeara Hamlet.

A kljub grdemu vremenu smo si ogledali stari del mesta z mogočnim obzidjem s svetovno znanim trgom Stradunom. Stopili smo še v najstarejšo lekarno v Evropi, si ogledali kneževu palačo, kjer se vsako leto predvajajo Dubrovniške letne igre, mimogrede pa smo vsi, ki smo na spominke na našem popotovanju pozabili, stopili še v trgovine s spominki in hiteli nakupovati še to in ono za domov. Privoščili smo si še priboljšek v tej ali oni kavarni in se nato hitro odpeljali po prtljago, ki smo ji pridali še „lunch packet“, po naše suho kosilo, ki smo ga zaužili kar na poti proti letališču.

Po enourni zamudi nas je Inex-ovo letalo DC 9 popeljalo proti domu. Še grozljiv, pogled na razbesnele valove, ki so bili v dobrovniško obalo in nesiguren občutek, ko smo se dvigali skozi grozljive oblake. Nato je strah pred letenjem zaradi grdega vremena minil, brž ko smo se dvignili nad oblake soncu v objem.

Vožnja je zaradi vesele družine hitro minila. Na letališču Brnik nas je že čakal avtobus, ki nas je popeljal v Kamnik. Polni vtisov smo komaj še utegnili zamrmrati pozdrav. Z mislimi pa smo bili že doma, pri svojih, pri poklonih, ki smo jih zanje nakupili in nas bodo še dolgo časa spominjali na naše popotovanje po Bosni in potep po Dubrovniku.

Franc NOVAK

Troboj

Po nekaj letnem premoru med športniki „Induplati“, „Dekorativne“ in „Svilanitom“ je letos ponovno zaživel tradicionalni troboj, katerega organizator je bila delovna organizacija Induplati.

Tekmovanje je potekalo na športnih igriščih „Induplati“ v Jaršah v naslednjih panogah: mali nogomet, odbojka, kegljanje, streljanje, namizni tenis in šah. Barve „Svilanita“ so dostojno zastopali športniki – tekmovalci, čeprav so nekateri zaradi neresnosti prijavljenih nogometašev nastopali tudi v več panogah, da so s tem izpolnili vrzeli in omogočili nemoten potek tekmovanja.

Svilanit so zastopali naslednji tekmovalci in tekmovalke:

Ženske: Zika Helena, Špacapan Helena, Osolin Nina, Golob Zofija, Trtnik Mija, Klemen Helena, Gavranovič Nuša.

Moški: Kozole Stane, Goričan Jože, Benko Bogo, Cafuta Franc, Jenc Stane, Uršič Drago, Svetec Jože, Podbregar Cve-

to, Zakrajšek Boris, Windšnurer Milan, Rifel Ivan, Čož Ciril, Jagodic Ivan, Stankovič Brane, Kadoura Hasib, Zver Jože in Novak Franc.

Po končanem tekmovanju smo nestržno pričakovali rezultate in nismo bili razočarani, saj smo v skupnem seštevku osvojili prvo mesto in zelo lep pokal. Čeprav smo imeli enako število točk kot „Induplati“, nam je zmago prineslo večje število osvojenih prvih mest.

Za boljši pregled tekmovanja še rezultati:

KEGLJANJE:

1. SVILANIT	2156 kegljev
2. DEKORATIVNA	2141 kegljev
3. INDUPLATI	2123 kegljev

ODBOJKA:

1. SVILANIT	4 točke
2. INDUPLATI	2 točki
3. DEKORATIVNA	0 točk

NAMIZNI TENIS:

1. SVILANIT	4 točke
2. INDUPLATI	2 točki
3. DEKORATIVNA	0 točk

STRELJANJE:

1. INDUPLATI	847 krogov
2. DEKORATIVNA	690 krogov
3. SVILANIT	685 krogov

NOGOMET:

1. DEKORATIVNA
2. INDUPLATI
3. SVILANIT

ŠAH:

1. INDUPLATI
2. SVILANIT
3. DEKORATIVNA

KONČNI SEŠTEVEK TOČK PO PANOGAH:

1. SVILANIT KAMNIK	13 točk
2. INDUPLATI JARŠE	13 točk
3. DEKORATIVNA LJUBLJANA	10 točk

Vrtnice, ki so krasile naš park, so šle preko menze iz tovarne.

„KAMNIŠKI TEKSTILEC“
LETNIK XVIII. ŠT. 9–10 1980
GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE
„SVILANIT“ KAMNIK
GLASILO UREJEJUJE UREDNIŠKI ODBOR:
Alenka Doplihar, Stankovič Brane, Okorn Tomaž
Wiegele Bogo, Jerman Anton
Tehnični urednik: SKAMEN IVANA
Odgovorni urednik: BORIS ZAKRAJŠEK
NAKLADA: 800 IZVODOV
Tisk: Mestni muzej Idrija

OPRAVIČILO

Tovarišici ČEBULJ Veroniki se opravičujemo, ker v zadnji številki Kamniškega tekstilca ni bila objavljena njena ZAHVALA sodelavkam in sodelavcem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo njenega draga moža na njegovi zadnji poti.

Uredništvo

ZAHVALA

Sodelavcem se iskreno zahvaljujem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo mojega očeta na njegovi zadnji poti.

Plahutnik Anton

ZAHVALA

Iskrena hvala vsem sodelavcem za cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na zadnji poti mojega dragega očeta.

Baloh Francka

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame se prisrčno zahvaljujem svojim sodelavcem iz DE 14 za izrečeno sožalje, podarjeni venec in spremstvo na njeni zadnji poti.

Kadunc Olga

Škofja Loka

GORENJSKA PREDILNICA Škofja Loka n.sol.o.
Kidričeva cesta 75 64220 Škofja Loka

PROIZVAJA IN PRIPOROČA

TEKSTILNI INDUSTRIJI;

- volnene, sintetične in mešane česane preje, visoko-kvalitetno OE bombažno prejo ter nylon preje,
- jersey pletenine za konfekcije.

TRGOVINI IN POTROŠNIKOM:

- modne pletenine „LOKA-JERSEY“ iz sintetike in mešanic za vse letne čase in prilike,
- prejo za ročno pletenje „LOKA“ v modnih barvah, izdelano iz čiste volne ali v mešanicah.

KUPUJTE KVALITETNE IZDELKE GORENJSKE PREDILNICE!

